

Antologia LiterNet 2002

volumul 4+1

Editura LiterNet,
2002

Antologia LiterNet 2002

volumul 4+1

Redactor: Delia Oprea doprea@litenet.ro

Editor format .pdf Acrobat Reader:Iulia Cojocariu

Imagine copertă și desene : © 2002 Andrei Mănescu

Texte : © 2002 Autorii menționați pentru textele proprii. Toate drepturile rezervate autorilor.

© 2002 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader

Este permisă difuzarea liberă a acestei cărți în acest format, în condițiile în care nu se face nici o modificare acesteia, și nu se realizează profit în urma acestei difuzări. Orice modificare sau comercializare a acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet este interzisă.

5 vol. ISBN 973-85695-4-0

Vol 5 - 2002 ISBN 973-85695-9-1

Editura LiterNet

<http://editura.litenet.ro>

office@litenet.ro

Cartea cu “poze” este o amintire din copilărie. Desenul era un spațiu magic în care cuvintele poveștilor se transformau în imagini. Minunea se producea acolo, sub ochii mei, era un moment intens, concentrat, în care pătrundeam efectiv în poveste. Apoi, când am mai crescut, am descoperit cărțile cu ilustrații, cele pe care nu aveam voie să le răsfoiesc decât la masa din sufragerie, luxoase, elegante, ținând de o epocă în care suportul cuvintelor scrise era un obiect de artă.

Concepând această antologie de proză scurtă am încercat să amestecăm cele două idei: spațiu magic – obiect de artă, invitație și fast.

L-am rugat pe Andrei Mănescu să ne ajute, așa s-au născut cele 29 de lucrări (24 de ilustrații pentru prozele antologiei și 5 coperti) pe care vi le prezentăm acum în volumul 4+1, continuare firească a unei aventuri care a început cu 24 de scriitori.

"Lucrările (ilustrațiile pentru Antologie) erau fotografii (personale) dezvoltate pe hârtii mari, care aveau să devină suport pentru desenele ulterioare cu acrilic..." spune Andrei, apoi se lasă tăcerea pentru că el vă invită să pătrundeți în universul fiecărui scriitor prin porțile pe care le crează lucrările lui.

Lucrările sunt puneri în scenă în care fiecare amănunt este important, el știe că, de această dată, privitorul nu trebuie să rămână fixat în imagine ci formele, culorile, unduirile sau nălucile trebuie să îl îndemne la cuvintele care urmează. Se întâmplă ceva ciudat, totuși, poartă se deschide, magia reușește, privitorul devine cititor dar pe tot parcursul cuvintelor imaginea rămâne cu el ca un fundal pe care se desfășoară întâmplările.

În primele patru volume Andrei Mănescu a ilustrat prozele a 24 de scriitori. Firesc ne-am gândit ca cei 24 de scriitori să îl “ilustreze” pe Andrei Mănescu într-un volum inedit care să încheie antologia cu un sfârșit neașteptat.

Andrei Mănescu s-a născut pe 3 mai 1974 în București, România.

Educație artistică

Liceul de artă "N. Tonitza " promoția 1992

Universitatea de Artă București (secția grafică), 1998

Membru stagiar al Uniunii Artiștilor Plastici (UAP), 1998

Studii Aprofundate Universitatea de Artă București (secția grafică) 1998–1999

Participari naționale

1994

Expoziție de desene și gravură la Galeria Academiei de Artă "Ana Art" performance, Sfântu-Gheorghe

Expoziție de gravură la Muzeul de Artă Contemporana, Galați

Expoziție de obiect și pictură StudentFest, Timișoara

Expoziția anuală Galeria "Podul", București

1995

Bienala de gravură, Timișoara

Expoziție de desene și gravură la Galeria Academiei de Artă "Joaca", expoziție organizată de Atelier 35

"București-Cluj", expoziție organizată de Atelier 35

Expoziția aniversara a Academiei de Artă, București "Saloanele Moldovenești", Bacău – Chișinău (UAP)

Expoziție de gravură și desene (ArtExpo)

Bienala de desen Arad, organizată de UAP

"Iosif Iser" Bienala de Gravură, Ploiești

Expoziția Municipală organizată de UAP

Expoziție de desen și gravură Bacău, organizată de UAP
1996

Expoziția Municipală, organizată de UAP

Expoziție de grup la Galeria Academiei de Artă

Expoziție de desene la Galeria UAP Bacău

Expoziția Anuala de Gravură "Podul"

1997

Bienala de gravură mică, Cluj

Expoziție de desen și gravură la Galeria "First", Timișoara "Iosif Iser" Bienala de gravură, Ploiești

Salonul gravorilor, București, organizat de UAP

1998

Salonul Graficii București, sala Parlamentului

"Accente", expoziție la Galeria "Apollo", București

Saloanele de Artă București

1999

Expoziție de obiect, București, Institutul Goethe

Expoziție de obiect și gravură, București, ArtExpo

Bienala Internațională de gravură, Cluj

Expoziție de gravură și obiect, Inspectoratul pt. Cultură, Bistrița

Expoziția de gravură franco-română, galeriile Apollo-București

Expoziție de gravură și obiect, Casa de Cultură, Bistrița-Năsăud

2000

Expoziție de gravură la galeria "Bastion", Timișoara

SEMNE

Pe un traseu subcarpatic există un platou, o poiană unde pietre lustruite și plate poartă semne, aproape invizibile, că sunt bune de bătut, cu ele, o cale lungă.

Unui grafician, fotograf, iscoditor de straturi ascunse, trepidant regizor de imagini în erupție, i-a fost dat vara trecută să ia pielița de pe aceste pietre și să le reazeze într-o poveste.

Spusele fixate pe prundișuri au forme tubulare, împletite și comunicante, ca vasele lemnoase retezate din rădăcini. Ele pot fi numite, în etimologii eline, glife, grame, grafeme. Sunt și scrieri și retorte organice, în plină hibridare cu teme clasice ale artelor vizuale. Iată un descantec de amestec: Capilare-Rădăcini-Rizomi-Încrengături-Mâini. Mâna-Mana Mani-Fest. Mănescu și Andrei, grâu tânăr, a găsit o cale mănoasă să-și spună, în semn propriu, comentariile despre cultura văzului.

Lucrările sale sunt o sărbătoare a mâinii, o piatră de încercare, o piatră aruncată în apa mării oglindiri a Muzeului imaginar și vor rămâne o amprentă nepereche a unui mare îndemânat, ucenic vrajitor al despielițării de semne.

Aurelia Mocanu

"Semne", text critic
difuzat la Radio România Cultural București 29 ianuarie
1998

Volumul 1

Ana Blandiana
Florin Cojocariu
Răzvan Petrescu
Ștefan Caraman
Dan Lungu
Ștefan Peca

Perfecțiunea aproape insuportabilă a universului pe care îl străbătuse cu aroganța inconștientă a vieții, știindu-se parte din ea, i se releva nemărginit de blândă și crudă acum, în clipa în care, în sfârșit, nu-i mai aparținea.

ANA BLANDIANA

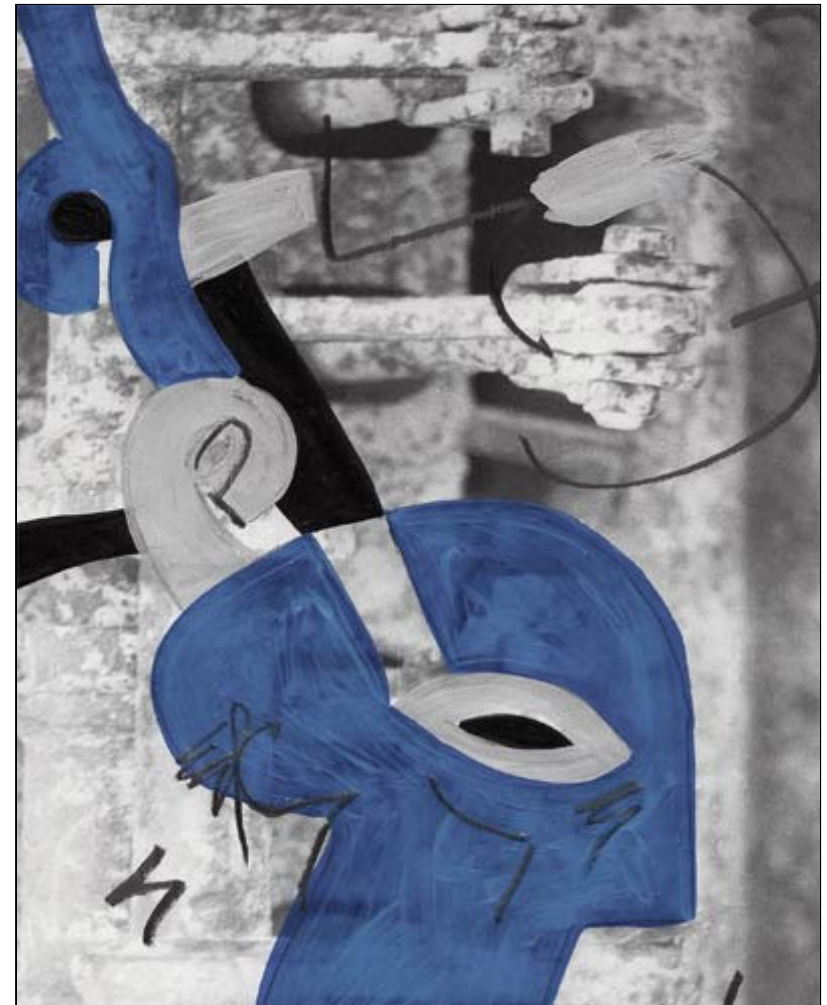
O rană schematică

Acum stau singur în vuietul trist și simultan al celor șapte tuburi de când, profitând de somnul adânc în care m-a vrăjit melodia, Mozart, copil neastâmpărat, s-a ivit din valuri și mi-a furat tamburul.

FLORIN COJOCARIU

Proiect de orgă...

Azi dimineață, când am ieșit afară m-am izbit de-un gard înalt, din sârmă. Am scăpat servieta din mână. Strada, cu pomii, frunzele și tomberoanele ei, părea că se înceteșează. Ca privită printr-un binoclu defect, cu ocularele pline de scame.

RĂZVAN PETRESCU

Jurnalul unui locatar

Încremenită în piatră, povestea acelei lumi pornește într-o lungă și bezmetică călătorie prin timp, până când cineva, o ființă vie, superioară, o va opri pentru o clipă pentru a-i citi și descifra mesajul...

ȘTEFAN CARAMAN

Prezentare

Marile iubiri - mistuitoare, năvalnice,
destinale - nu se divulgă niciodată. Ele se
simt reciproc, se împărtășesc încă
dinaintea nașterii.

DAN LUNGU

Cinci, cinci și jumătate

Ne ridicăm din spuma mării, cavaleri
aleși, în căutarea iubirii - ne vom domoli
cumva în brațele acțiunii, visând la regina
sufletelor noastre vagaboande - frumoasa
Camas.

ȘTEFAN PECA

Medievală

Volumul 2

Cătălin Gavrilu

Ioana Drăgan

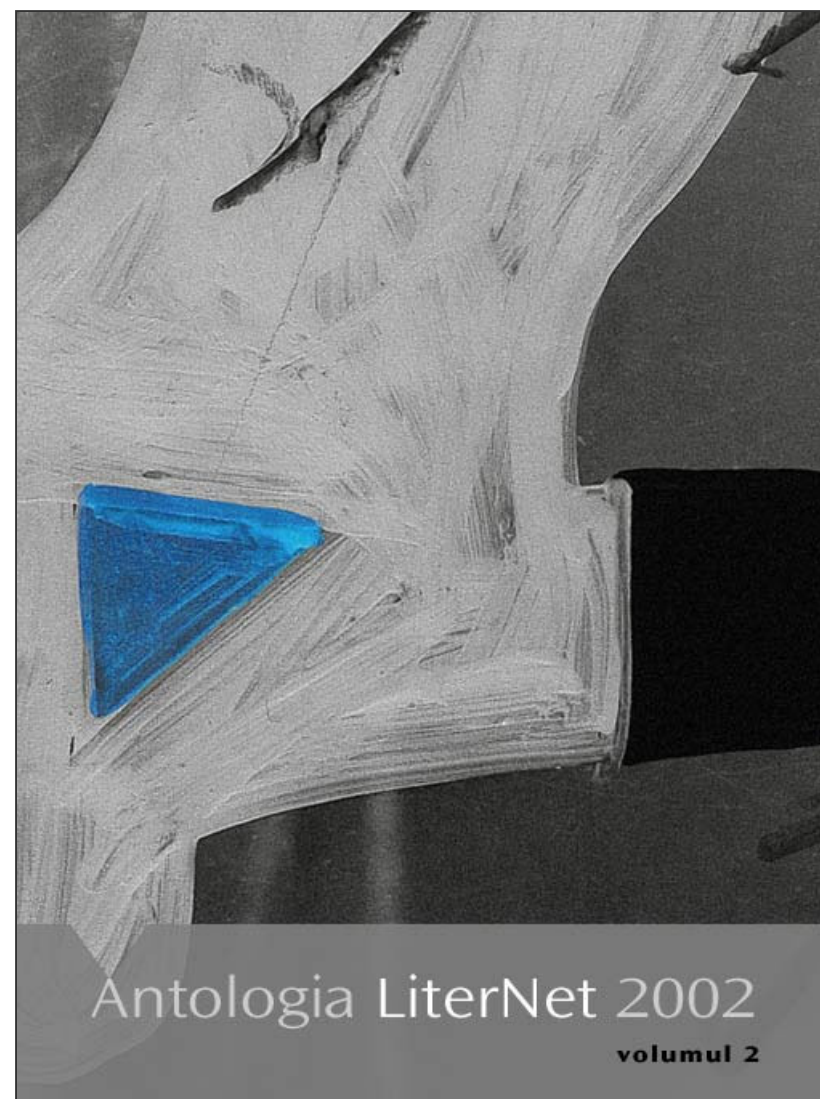
Victor Loghin

Laurențiu Mihăileanu

Bogdan Suceavă

Cornel Mihai Ungureanu

Paul Sîn Petru

Parcă văd că și această însăilare o să se întoarcă în cârje, numai bună criticilor să-mi spună ce mă doare. Eu știu ce e, am mai zis-o: insuficiență auctorială. Se moare din asta, da, da. La un moment dat, autorul își dă seama că scapă caii. Și-i tot mai preocupat de această inexorabilă schimbare lentă a stării sale.

CĂTĂLIN GAVRILIU

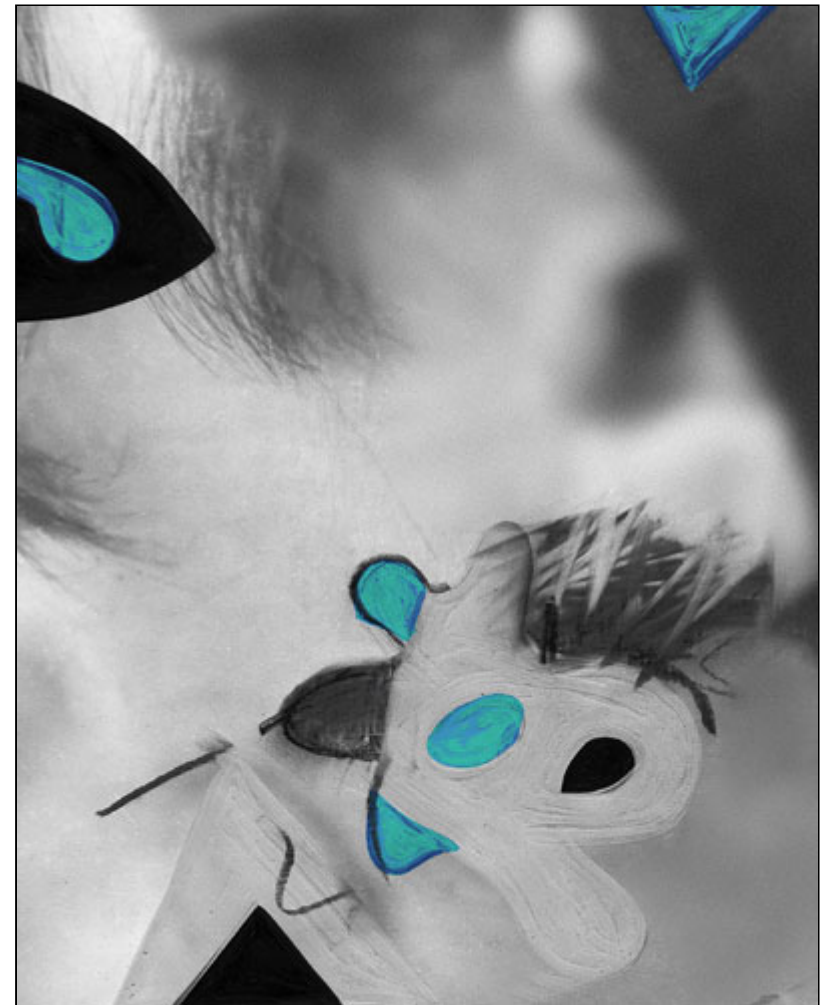
Povestea moare

O să cobori fără să-ți dai seama către port,
pe stradele perfide, cu ochii la lotușii și la
leandrii roșii și albi ce împodobesc
căsuțele albe și nu vei ști că ai ajuns la
mare decât când o să auzi pescărușul și o
să simți mirosul de pește crud, de pește
viu, neprins încă de pescari.

IOANA DRĂGAN

Istanbul, mon amour

Scrisul este o cursă solitară, un imens efort, o confruntare dură cu tine însuși, cu lumea.

VICTOR LOGHIN

Un CV altfel

Ridicase de o palmă partea din față a trunchiului. Ochiul său limpede, dar profund, întunecat ca un lac de munte, așa, în imobilitatea lui, îmi părea inadmisibil de uman. M-a străbătut unda unui fior: mă studia ca altădată...

LAURENȚIU MIHĂILEANU

Ordinul peștilor

... și ieși să se plimbe în Cișmigiu. Aer de primăvară, din care cenușiul fugise văratic. Numai lumină, ca gloria candelelor din noaptea de Paști.

BOGDAN SUCEAVĂ

Bunicul s-a întors la franceză

... în vis ieșisem de la bibliotecă. străzile erau cenușii și era toamnă. am ajuns la marginea orașului. până departe se vedea numai noroi și în noroi zăceau, ca niște păsări moarte, cărți.

CORNEL MIHAI UNGUREANU

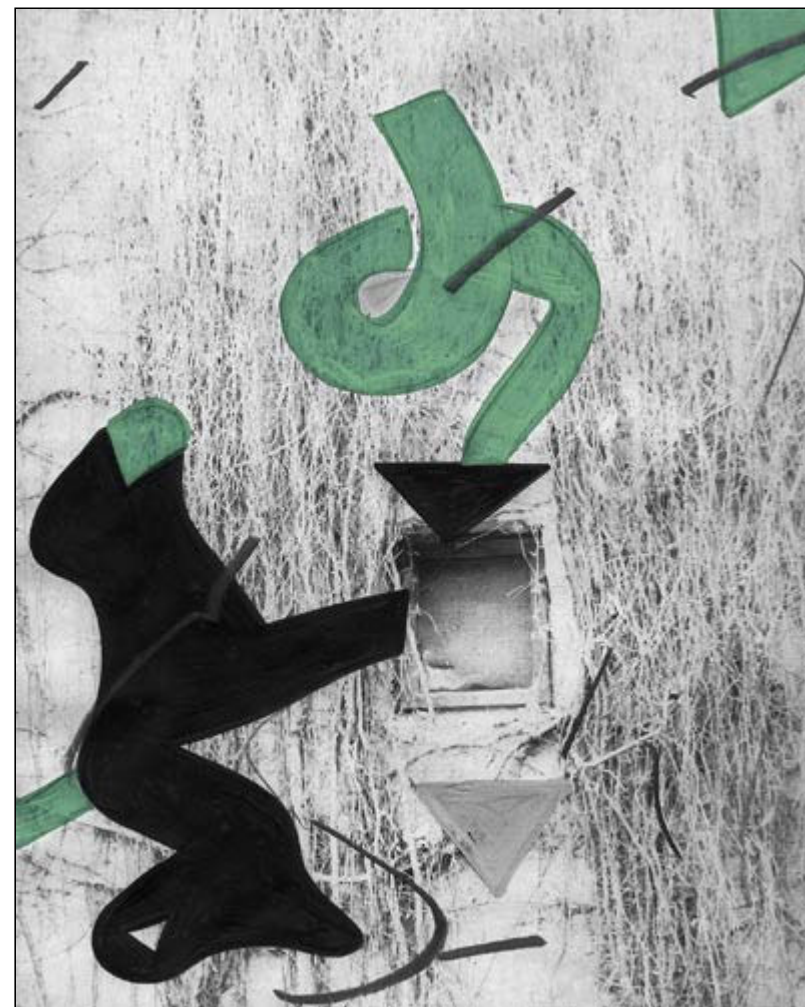
From

... dar el plana într-o prelungă diagonală, cu brațele întinse, mânecile foarte largi îi vibrau pe deasupra capetelor lor, până dispăru departe, necunoscut, în desişul ninsorii. În urmă trecu un pescăruş tăcut, înghiţit şi el de o aceeaşi ninsoare.

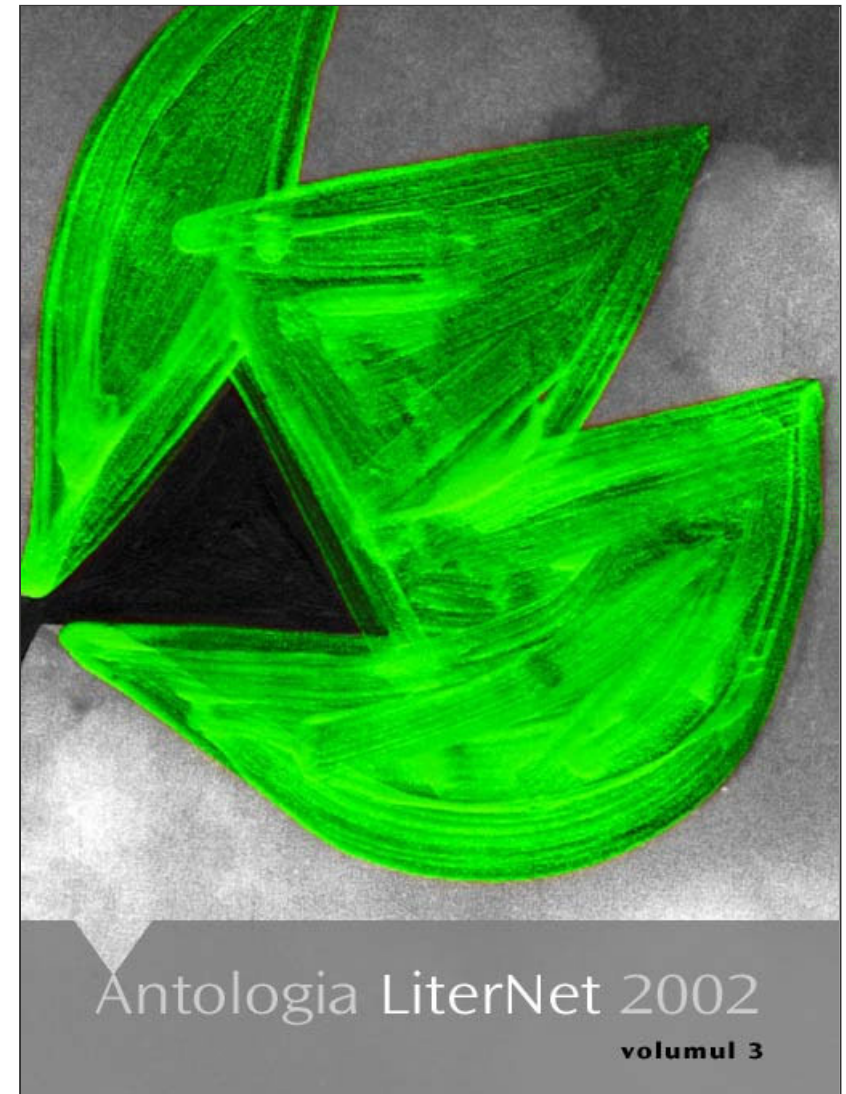
PAUL SÂN-PETRU

Ninsoarea

Volumul 3

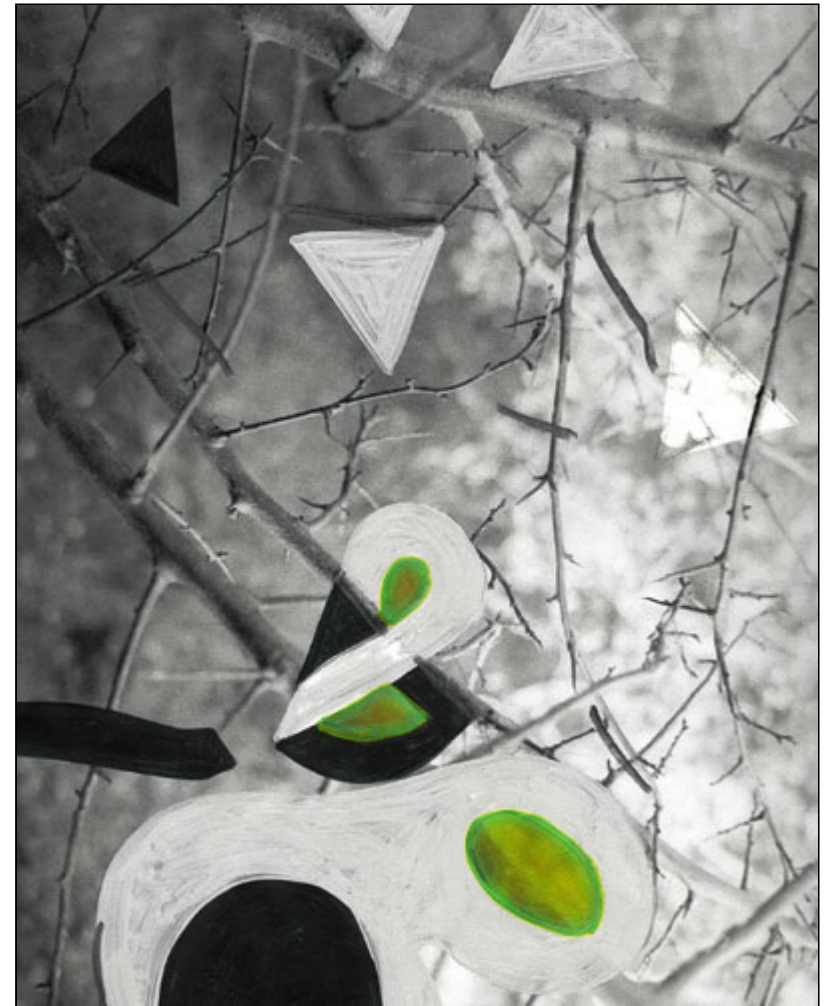
Petre Barbu
Cosmin Stăniloiu
Eduard Burlacu
Robert David
Marian Coman

Rădăcina mărului atinsese peretele dinspre sufragerie, motiv pentru care l-am dărâmat fără ezitare. Mama a vrut să vorbim și cu vecinul de deasupra, să facem o gaură în tavan, nu prea mare, ca pe acolo să poată ieși câteva ramuri, dar tata a zis să mai așteptăm.

PETRE BARBU

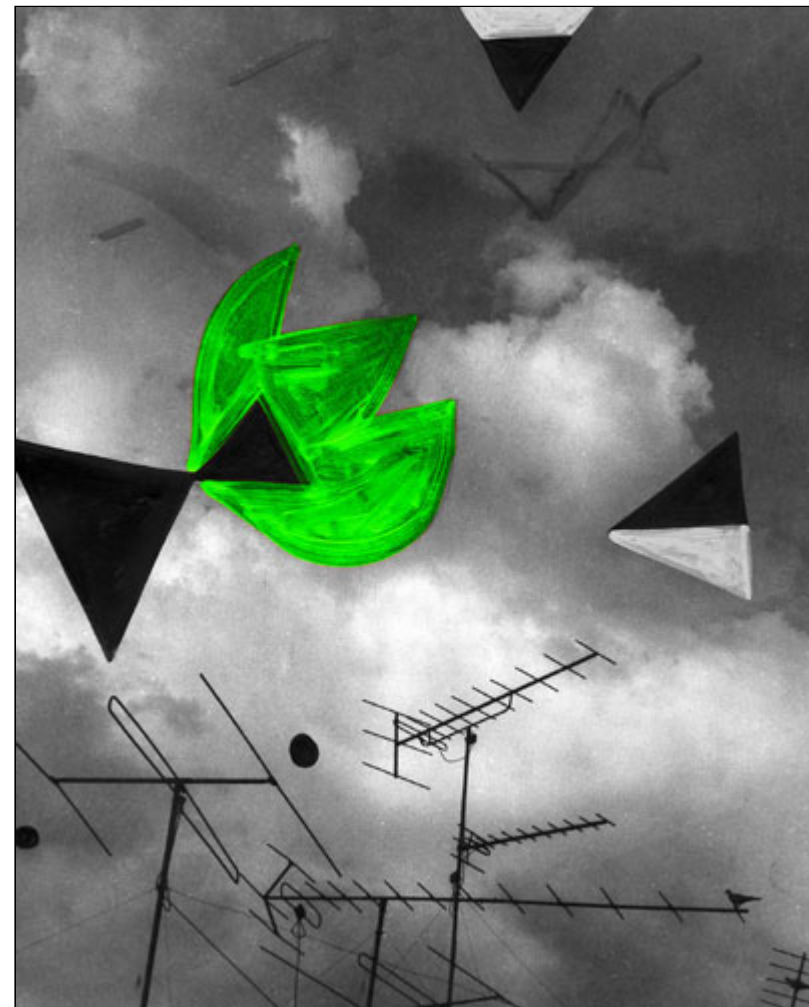
Mărul

“Plasa, cam cât de mare vă trebuie?”
“Cât să înfășori un om în ea și să se creadă
fluture.”

COSMIN STĂNILOIU

Când nu visezi fluturi

Înapoi? Nu se poate înapoi, timpul curge mereu în același sens, înapoi e numai amintirea, poate și ea uitată, rechemată mai rar și încă mai rar, până se stinge singură.

EDUARD BURLACU

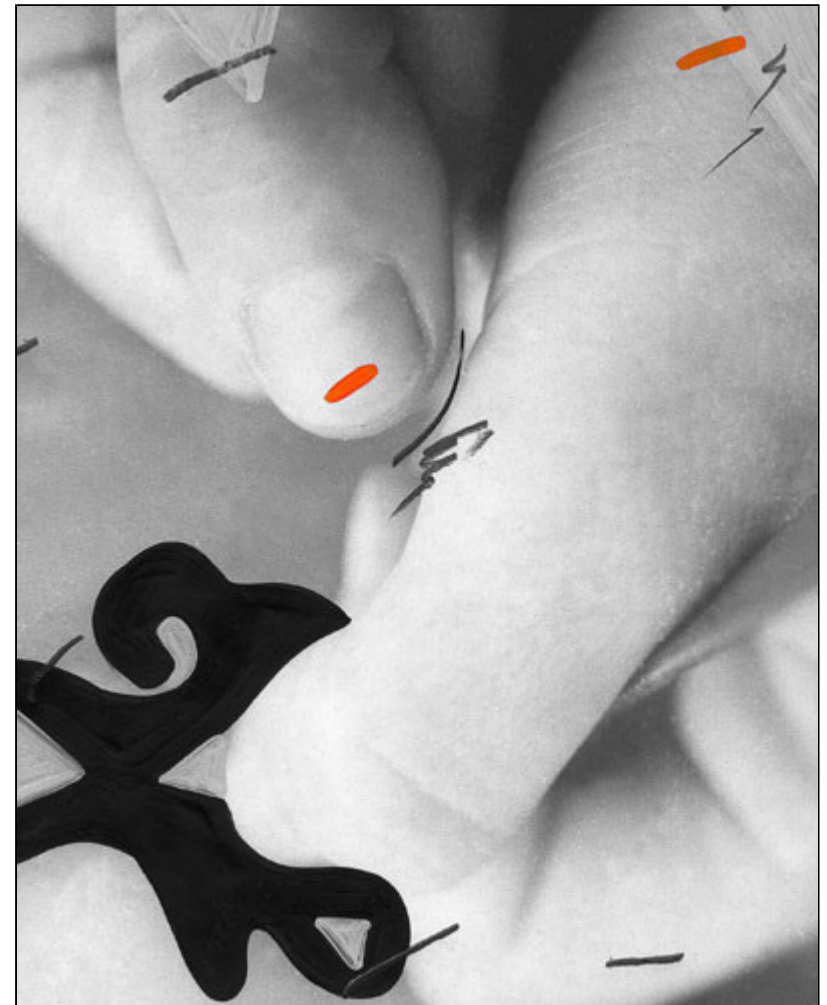
Prima dată

E bine să-ți știi rostul. Să nu te întrebi mereu și mereu ce sens au toate, de ce să pui suflet, de ce să te bați cu morile de vânt. Dacă reușești să iei lucrurile așa cum sunt, ai toate șansele să nu te naști a doua oară. Ai toate șansele să fii până când trebuie. Să ajungi la capăt.

ROBERT DAVID

A doua oară

Unii spun că circulă diavolul prin textele sale. Și că în felul acesta necuratul îți pătrunde în suflet de-ndată ce-i citești povestirile. Încălțat cu bocancii, îți mânjește inima. Cu patimă.

MARIAN COMAN

Prezentare

Volumul 4

Ovidiu Bufnilă
Radu Sergiu Ruba
Anda Moculescu
Lucian Sârbu
A.O.Kenada
Cătălin Țirlea

În mileniu, virtualul bântuie mințile explicitând căderile și bifurcațiile în irațional. A fi irațional e ca și cum ai fi dincolo, spun unii.

OVIDIU BUFNILĂ

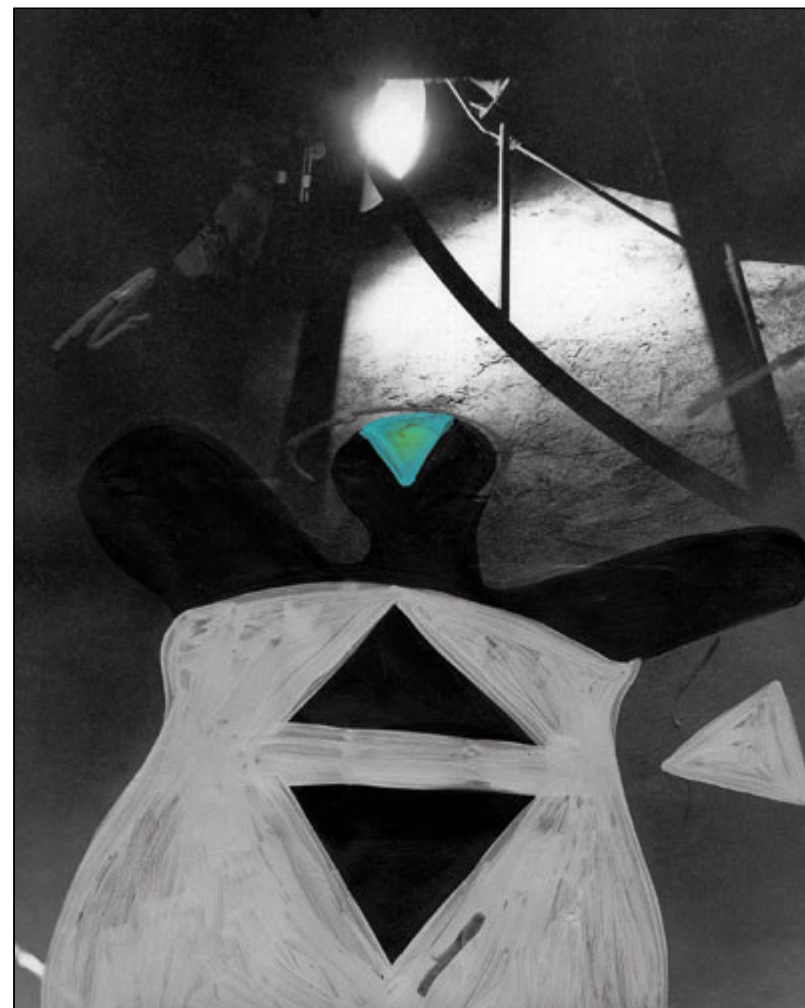
Titanic

E foarte lungă și subțire, urcă până la planete, iar acești aleși conversează liber cu spiritele de pe Saturn.

RADU SERGIU RUBA

Trompa

Fiecare eroare este un indiciu al stării de fapt, un reper asumat fără gesturi dramatice, deși cu oarecare melancolie. Melancolie pentru timpul care trece suav dar iremediabil... Pentru că întoarcere nu există, întoarcerea este numai un mit.

ANDA MOCULESCU

Cum am devenit scriitor

Luă de pe masă un creion și mi-l întinse;
m-am dat cu scaunul mai aproape de el,
apucându-i vârful unei aripi; l-am întors
cu spatele și i-am scris pe pene, cu toată
puterea de care eram capabil, un singur
cuvânt: „AJUTOR”.

LUCIAN SÂRBU

Labirintul gol

Pe parcursul a numeroase milenii de civilizație, ființele raționale au ajuns în ipostaza de a se putea în sfârșit, debarasa de Creatorul lor. Singura barieră care mai stătea în calea realizării acestui deziderat istoric a fost și este timpul...

A.O.KENADA

Cele 6 scrisori...

În biserica Sfântul Ștefan, o lumină subțire
se amesteca cu fumul ușor al lumânărilor.
- Părinte, ce părere ai? De la chestia asta cu
ascuțitul să mi se fi tras?...

CĂTĂLIN ȚÎRLEA

Păcat de Romeo

